

Referat de fundamentare

a Proiectului de Normă pentru modificarea și completarea Normei A.S.F. nr. 20/2017 privind asigurările auto din România

Proiectul de Normă pentru modificarea și completarea Normei A.S.F. nr. 20/2017 are în vedere abrogarea sau modificarea prevederilor acestui act normativ ce nu sunt conforme cu prevederile legislației europene și/sau fac obiectul discuțiilor purtate cu serviciile Comisiei Europene (COM) în cauza de infringement 2018/4075 - *acțiune în constatarea neîndeplinirii obligațiilor de stat membru UE privind incompatibilitatea cu Directiva Solvabilitate II și Directiva MTPL a unor dispoziții ale legislației românești referitoare la asigurarea de răspundere civilă auto adoptate în 2017.*

Se are totodată în vedere eliminarea riscului juridic ca prevederile normei sau sancțiunile aplicate de către A.S.F. societăților în cazul încălcării acestora să poată fi contestate în fața instanțelor de judecată și anulate, în condițiile date de prevederile art. 148 alin. (2) și (4) din Constituția României¹.

De asemenea, sunt vizate aspecte privind:

- posibilitatea încheierii formularului de „*Constatare amiabilă de accident*” în format electronic: pentru a veni în sprijinul asiguraților și a persoanelor prejudiciate și pentru a adapta legislația RCA la schimbările impuse de era digitală în cadrul proiectului a fost introdusă și posibilitatea încheierii în format electronic a formularului de „*Constatare amiabilă de accident*”;
- modificarea modului de acordare a despăgubirilor aferente consecinței lipsei de folosință a vehiculelor inclusiv pentru înlocuirea temporară a acestora: modificări/abrogări pentru eliminarea unor restricții ce nu au fost impuse de legislația primară; și
- modificarea anexei nr. 6: pentru înlocuirea, din cuprinsul anexei, a semnului distinctiv al vehiculelor înregistrate în Regatul Unit, de la „GB” la „UK”.

¹ „ARTICOLUL 148

Integrarea în Uniunea Europeană

[...]

(2) Ca urmare a aderării, prevederile tratatelor constitutive ale Uniunii Europene, precum și celelalte reglementări comunitare cu caracter obligatoriu, au prioritate față de dispozițiile contrare din legile interne, cu respectarea prevederilor actului de aderare.

[...]

(4) Parlamentul, Președintele României, Guvernul și autoritatea judecătorească garantează aducerea la îndeplinire a obligațiilor rezultate din actul aderării și din prevederile alineatului (2).”